

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ภรณา กุศลลาสัย. *ท่านพุทธทาสในความทรงจำของผม*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สุขภาพใจ, ๒๕๔๒.

กীরติ บุญเจือ. *มนุษย์รู้อย่างไร (เล่มต้น)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๓.

เกษรา บรรณ. *เทวलयอสูร*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดับเบิลเดย์, ๒๕๔๖.

แก้วแก้ว (นามแฝง). *คนเหนือดวง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๓๒.

แก้วแก้ว (นามแฝง). *มนตรา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๒๘.

คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. *สังคมและวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ ๖.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

คึกฤทธิ์ ปราโมช. *กาเหว่าที่บางเพลง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามรัฐ, ๒๕๓๒.

คุณ โทษณ์. *พุทธศาสนากับสังคมและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

ไอเดียนสโตร์, ๒๕๔๕.

คุณ ทอมัส เอส. *โครงสร้างของการปฏิบัติในวิทยาศาสตร์*. แปลโดย สิริเพ็ญ พิริยจิตรกรกิจ.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๔๔.

งามพิศ สัตย์สงวน. *หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

รามการพิมพ์, ๒๕๔๓.

จินตนา ดำรงค์เลิศ. *วรรณคดีฝรั่งเศส สมัยคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๐.

จินตวีร์ วิวัจน์ (นามแฝง). *ใต้เงาปิรามิด*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น,

๒๕๓๘.

จินตวีร์ วิวัจน์ (นามแฝง). *อมฤตาลัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๑๙.

จุฑาทิพย์ อุมะวิชนี. *ปรัชญาตะวันตกสมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา.

จุฑารัตน์ (นามแฝง). *สุดขอบจักรวาล*. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพื่อนดี,

๒๕๔๕.

จุฑารัตน์ เบญจฤทธิ์. *การศึกษาวรรณกรรมฟองดาสติกของฝรั่งเศส*. นครปฐม: สถาบันวิจัยและ

พัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๗.

จูเลียน อักซัสซี่ และคนอื่นๆ. *วิวัฒนาการแห่งความคิด ภาคมนุษย์และโลก*. แปลโดย จุฑาทิพย์

อุมะวิชนี. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

๒๕๔๔.

เจ้าพระยาทิพากรวงศ์มหาโกษาธิบดี. พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓.

กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๓๘.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. วัฒนธรรมไทยกับขนบการเปลี่ยนแปลงสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

ชเชิญศรี อิศรางกูร ณ อยุธยา. ปรัชญาตะวันตกสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, ๒๕๓๖.

ชัยวัฒน์ คุประตกุล. ประวัติศาสตร์อนาคต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๐.

ชัยวัฒน์ คุประตกุล. วรรณคดีกับวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง,

๒๕๒๘.

ชัยวัฒน์ คุประตกุล. วิทยาศาสตร์ในนิยายวิทยาศาสตร์: ความรู้และแนวคิดในการเข้าถึงนิยาย

วิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ต้นหมาก, ๒๕๒๔.

ชัยวัฒน์ คุประตกุล. A-Z ภาษาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สารคดี, ๒๕๔๕.

ฐา-นวดิ. เจ้ากรรมนายเวร. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดับเบิลนายน์, ๒๕๔๓.

ณรงค์ เส็งประชา. วิถีไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๔.

दनัย ไชโยธยา. นานาศาสนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๙.

दनัย ไชโยธยา. ลัทธิ ศาสนา และระบบความเชื่อกับประเพณีนิยมในท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๘.

ดร.ปิอบ (นามแฝง). เดอะไวท์โรด ภาค ๑ เล่ม ๑. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

สยามอินเตอร์บุ๊คส์, ๒๕๔๖.

ดร.ปิอบ (นามแฝง). เดอะไวท์โรด ภาค ๑ เล่ม ๒. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

สยามอินเตอร์บุ๊คส์, ๒๕๔๖.

ดร.ปิอบ (นามแฝง). เดอะไวท์โรด ภาค ๑ เล่ม ๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

สยามอินเตอร์บุ๊คส์, ๒๕๔๖.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, บรรณาธิการ. รวบรวมบทความจากการสัมมนา สังคมแห่งการเรียนรู้ การ

ประยุกต์สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิษณุโลก:

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๔๔.

เดือน ดำดี. พุทธปรัชญา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๔.

ทมยันตี (นามแฝง). ทวิภพ. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, ๒๕๓๔.

ทมยันตี (นามแฝง). มายา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม,

๒๕๓๘.

- ทฤษฎี เสมา. *วิเคราะห์กลวิธีการแต่งเรื่องสั้นแนวสยองขวัญของ เหม เวชกร*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๑.
- ทวีศักดิ์ เผือกสม. *การปรับตัวทางความรู้ ความจริงและอำนาจของชนชั้นนำสยาม*
พ.ศ.๒๓๒๕ - ๒๔๑๑. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาประวัติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.
- ทองปลิว ชมชื่น. *โครงสร้างสังคมไทย*. นครปฐม: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๒๒.
- ไทย์เลอร์ จอห์น. *วิทยาศาสตร์และสิ่งเหนือธรรมชาติ*. แปลโดย เพชรา สังขะวร.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๒๘.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. *แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (แผน ๑ - แผน ๙) กับการ
แก้ปัญหาสังคมและการสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร:
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.
- นันทนา วีระชน (นามแฝง). *อุบัติจากดวงดาว*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โชคชัยเทเวศร์,
๒๕๓๐.
- นาวิ รังสิวารักษ์. *เกาะมหัศจรรย์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดับเบิลยูเอ็น, ๒๕๔๕.
- นิเทศ ดินณะกุล. *การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. *ก่อนยุคพระศรีอริย์ ว่าด้วยศาสนา ความเชื่อ และศีลธรรม*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มติชน, 2545.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. *นอกรั้วโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, 2546ก.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. *พุทธศาสนาในความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๔๓.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. *วัฒนธรรมความจน*. กรุงเทพมหานคร: แพรวสำนักพิมพ์, ๒๕๔๑.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. *ไฮเทคคาถาปาฏิหาริย์ ว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสังคมไทย*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๔๖ข.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์ และคนอื่นๆ. *มองอนาคต บทวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางสังคมไทย*. พิมพ์
ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิภูมิปัญญา, ๒๕๓๘.
- บาร์ตส์ โรลิ่งด์. *มายาคติ*. แปลโดย วรรณพิมพ์ อังคศิริสรรพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
คบไฟ, ๒๕๔๔.

เบญจรัตน์ อติชาตนาพันธ์ และคณะ. *สีศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สากลการศึกษา,
๒๕๓๐.

บุญมี เมธางกูร. *ตีแผ่ไสยศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อภิธรรมมูลนิธิ,
๒๕๒๒.

ประเวศ วะสี. *พุทธธรรมกับสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมอบชานบ้าน, ๒๕๒๖.

ประสาร ทองภักดี. *อิทธิปาฏิหาริย์*. พระนคร: สำนักพิมพ์ ส.ธรรมภักดี, ๒๔๙๔.

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ และคนอื่นๆ. *วิธีวิทยาศาสตร์สังคมไทย: วิธีใหม่แห่งการพัฒนา*.

พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โครงการส่งเสริมองค์การพัฒนาเอกชนไทย,
๒๕๓๗.

ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์. *มานุษยวิทยากับการศึกษาดิชาตบ้าน*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๙.

พรพจน์ พจนามาตร์. *หนทางสู่ดวงดาว*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.

๒๕๓๙.

พระญาติไทย. *ไตรภูมิพระร่วง*. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๑๕.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). *พุทธศาสนากับสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิ

โกมลคีมทอง, ๒๕๓๒.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). *พุทธศาสนาในฐานะเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์*.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). *การสร้างสรรค์ปัญญาเพื่ออนาคตของมนุษยชาติ*.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๖.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). *ปฏิรูปการศึกษาพระพุทธศาสนาจะไปอยู่ไหน?* พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สหธรรมิก, ๒๕๔๔.

พระราชวรมุนี. *ปรัชญาการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา, ๒๕๒๘.

พอล ฟายเออราเบนด์. *วิทยาศาสตร์ในสังคมเสรี*. แปลโดย วีระ สมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๑.

ไพฑูริย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน. *ลักษณะสังคมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ปพิธ,

๒๕๑๘.

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจ. *สังคมไทยที่พึงปรารถนา*. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๓.

พุทธทาสภิกขุ. *การศึกษาคืออะไร?* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมบุชา, ๒๕๑๙.

- พุทธทาสภิกขุ. *การศึกษาที่มีอันตราย*. สมุทรรปการ: สำนักพิมพ์องค์การฟื้นฟูพุทธศาสนา, ๒๕๒๑.
- พุทธทาสภิกขุ. *ความมมงาย*. สมุทรรปการ: สำนักพิมพ์องค์การฟื้นฟูพุทธศาสนา, ๒๕๐๒.
- ภูเตศวร (นามแฝง). *ร่าง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๓๔.
- มิแชล ฟูโกต์. *ร่างกายได้บังการ*. แปลโดย ทองกร โภคธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ คบไฟ, ๒๕๔๗.
- ยศ สันตสมบัติ. *มนุษย์กับวัฒนธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔.
- เยาวเรศ เดชาคุณีย์. *หุ่นหลวง*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดับเบิลนายน์, ๒๕๔๕.
- รอฮีม ปรามาส. *เอกภพ สรรพสิ่ง และมนุษย์ชาติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๔๖.
- รัชนีกร เศรษฐ์. *สังคมและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, ๒๕๒๓.
- ราชบัณฑิตยสถาน. *พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๔๘.
- ลักษณะวัต ปาละรัตน์. *สตรีในมุมมองของพุทธปรัชญา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ว. เซวาสเตียนอฟ, อ. อรุรัชูล และ ยู. ซโคเลนโค. *จักรวาลกับอารยธรรมมนุษย์*. แปลโดย ธนุ อภิวัฒน์ และ ตะวัน หลังเมฆ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คลังสมุด 'ดาวฤกษ์', ๒๕๒๗.
- วิทย์ วิศทเวทย์. *พุทธปรัชญา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๘.
- วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. *วิวัฒนาการสังคมไทยกับหัตถนิยายชุด พล นิกร กิมหงวน เล่ม ๒*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แสงดาว, ๒๕๔๕.
- วีระ สมบูรณ์. *ความไม่รู้ไร้พรมแดน บางบทสำรวจในดินแดนความคิดทางสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๔๑ก.
- วีระ สมบูรณ์. *พรมแดนแห่งความไม่รู้: อารัมภบทสู่ทิศทางการที่ร่ำมัวของวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๔๑ข.
- วีรวัดณ์ กนกนุเคราะห์. *โครงพิทย่างทอง*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม, ๒๕๓๗.
- ส. ศิวรักษ์. *แหวกแนวคิด*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ๒๒๒ วิวาดี, ๒๕๓๘.

- ส. ศิวรักษ์. พุทธกับไสยในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา, ๒๕๓๘.
- สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พรหมแดนแห่งความรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๒.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๔๐.
- สมภาร พรหมทา. พุทธปรัชญา มนุษย์ สังคมและปัญหาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.
- สมภาร พรหมทา. พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.
- สมัคร บุราราศ. ปัญญา จุดกำเนิดและกระบวนการพัฒนาทางปัญญาของมนุษยชาติ. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศยาม, ๒๕๓๗.
- สมัคร บุราราศ. พุทธปรัชญา: มองพุทธศาสนาด้วยทรรศนะทางวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศยาม, ๒๕๔๒.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. การพัฒนาการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๓๕.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. วิสัยทัศน์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย ๒๐๒๐. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายนิเทศสัมพันธ์ สวทช., ๒๕๔๓.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. สถานภาพและทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายนิเทศสัมพันธ์ สวทช., ๒๕๔๓.
- สำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๙). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ๒๑ เซ็นจูรี, ๒๕๓๙.
- สิริกาญจน์ (นามแฝง). หิมพานต์นิรมิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แฟนตาเซีย, ๒๕๔๖.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. ความรู้สู่ออนาคต. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ ๒๐. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๑.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม: ครอบครัว: ศาสนา: ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘.

- สุริยา สมุทคุปดี และคณะ. ทรงเจ้าเข้าผี: วาทกรรมของลัทธิพิธีและวิฤติการณ์ของความทันสมัยในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๓๙.
- สุวรรณา ปรมาพจน์. ทักษะของฟายอาเบนด์เกี่ยวกับฐานะของวิทยาศาสตร์ในสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, ภาควิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.
- สุวรรณา วงศ์ไวยวรรณ สถาอานันท์. พุทธธรรมในประเทศไทย: ข้อพิจารณาญาณวิทยาทางสังคม. โครงการพุทธธรรมกับสังคมไทย. สถาบันไทยคดีศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๑.
- เสฐียรโกเศศ. เรื่องวัฒนธรรม. นครหลวงกรุงเทพธนบุรี: สำนักพิมพ์บรรณาคาร, ๒๕๑๕.
- เสฐียรโกเศศ. ศาสนาเปรียบเทียบ. ธนบุรี: สุทธิสารการพิมพ์, ๒๕๐๘.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. ผีसाางคางแดง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เรือนปัญญา, ๒๕๔๕.
- โสภี พรรณราย (นามแฝง). ไสยดำ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น, ๒๕๓๙.
- โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์. วิทยาศาสตร์ในสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), ๒๕๔๕.
- เหม เวชกร. ปีกาจอของไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิริยะ, ๒๕๔๖.
- อ. อรุณ (นามแฝง). ครูท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดับเบิลเดย์, ๒๕๔๕.
- อนุช อภาภิรม. เทคโนโลยีกับสวรรค์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๔๗.
- อมร โสภณวิเศษฐวงศ์. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๖.
- อรุณ เวชสุวรรณ ผู้รวบรวม. พุทธศาสนากับไสยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, ๒๕๑๘.
- อาทิตย์ทิพอาภา, พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า. ประวัติศาสตร์สมัยการปฏิวัติฝรั่งเศส. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โมษิต, ๒๕๔๙.
- อาริตา (นามแฝง). กวาท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โชคชัยเทเวศร์, ๒๕๓๓.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. ภูมิปัญญาภาคกลาง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อมรินทร์, ๒๕๔๔

ภาษาอังกฤษ

- Audi, R. *Epistemology: A contemporary introduction to the theory of knowledge*.
New York: Routledge, 1998.
- Baldwin, E., and others. *Introducing cultural studies*. Revised 1st ed. Essex: Pearson
Education, 2004.
- Bohme, G. *Coping with science*. Boulder: Westview Press, Inc., 1992.
- Bucchi, M. *Science in society: an introduction to social studies of science*. Translated
by Belton, A. London: Routledge, 2004.
- Carter, R. and McRae, J. *The penguin guide to literature in English*. London: Pearson
Education Limited, 2001.
- Cetina, K.K. *Epistemic cultures: How the sciences make knowledge*. London: Harvard
University Press, 1999.
- Clareson, T.D. editor. *Many futures many worlds: theme and form in science fiction*.
Kent: the Kent State University Press, 1977.
- Culler, J. *Literary theory: A very short introduction*. Oxford: Oxford University Press,
1997.
- Dancy, J. *An introduction to contemporary epistemology*. Oxford: Blackwell Publishing,
2004.
- During, S. *Cultural studies: A critical introduction*. London: Routledge, 2005.
- Foucault, M. *The archaeology of knowledge*. Translated by Smith, A.M.S. London:
Tavistock Publications, 1972.
- Feyerabend, P. *Science in a free society*. London: NLB, 1978.
- Fuller, S. *The governance of science: ideology and the future of the open society*.
Buckingham: Open University Press, 2000.
- Garnett, R. and Ellis, R.J. editors. *Science fiction roots and branches*. Hampshire:
The Macmillan Press, Ltd., 1990.
- Goonatilake, S. *Toward a global science: mining civilizational knowledge*. Indiana:
Indiana University Press, 1998.
- Griswold, W. *Cultures and societies in a changing world*. Thousand Oaks:
Pine Forge Press, 1994.

- Harding, S. *Is science multicultural?: postcolonialisms, feminisms, and epistemologies*. Bloomington: Indiana University Press, 1998.
- Harris, M. *Cultural Materialism: The struggle for a science of culture*. New York: Random House, 1979.
- Herald, D.T. *Genre fleeting: a guide to reading interests in genre fiction*. 4th ed. Englewood: Libraries Unlimited, Inc., 1995.
- Hogle, J.E. editor. *The Cambridge companion to gothic fiction*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
- Jackson, R. *Fantasy: the literature of subversion*. 2nd ed. New York: Methuen & Co., 1984.
- James, E. and Menslesohn, F. editors. *The Cambridge companion to science fiction*. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
- Lambourne, R., Shallis, M., and Shortland, M. *Close encounters?: science and science fiction*. Bristol: Adam Hilger, 1990.
- Lehrer, K. *Theory of knowledge*. Colorado: Westview Press, 1990.
- Livingston, P. *Literature and rationality: ideas of agency in theory and fiction*. Cambridge: Cambridge University Press, 1991.
- Losee, J. *A historical introduction to the philosophy of science*. 4th ed. Oxford: Oxford University Press, 2001.
- Lovecraft, H.P. *Supernatural horror in literature*. New York: Dover Publications, Inc., 1973.
- Mathews, R. *Fantasy: the liberation of imagination*. New York: Routledge, 2002.
- Milner, A. *Literature, culture, and society*. New York: New York University Press, 1996.
- Mulder, N. *Inside Thai society*. 5th ed. Bangkok: Duang Kamol, 1994.
- Muller, H.J. *Science and criticism: the humanistic tradition in contemporary thought*. 3rd ed. Connecticut: Yale University Press, 1964.
- Nanda, S. *Cultural anthropology*. California: Wadsworth Publishing, 1994.
- Newton, K.M. ed. *Twentieth-century literary theory*. 2nd ed. Hampshire: Macmillan Press, 1997.
- Nicholls, P. editor, *The Encyclopedia of Science Fiction*. London: Roxby Press Limited, 1979.

- Peterfreund, S. editor, *Literature and science: theory & practice*. Boston: Northeastern University Press, 1990.
- Punter, D. and Byron, G. *The gothic*. Oxford: Blackwell Publishing, 2004.
- Roberts, A. *Science fiction*. London: Routledge, 2000.
- Roller, D. editor. *Perspectives in the history of science and technology*. Oklahoma: University of Oklahoma Press, 1971.
- Scholes, R. and Rabkin, E.S. *Science fiction: history, science, vision*. Oxford: Oxford University Press, 1977.
- Selden, R., and Widdowson, P. *A reader's guide to contemporary literary theory*. 3rd ed. Hertfordshire: Harvester Wheatsheaf, 1993.
- Shermer, M. *The borderlands of science*. Oxford: Oxford University Press, 2001.
- Slade, J.W. and Lee, J.Y. editors. *Beyond the two cultures: essays on science, technology, and literature*. Iowa: Iowa State University Press, 1990.
- Stark, W. *The sociology of knowledge*. 5th ed. London: Routledge and Kegan Paul Ltd., 1977.
- Williams, R. *Culture and society 1780 - 1950*. 4th ed. London: Chatto & Windus, 1967.
- Williams, R. *Marxism and literature*. Oxford: Oxford University Press, 1977.
- Williams, R. *Problems in materialism and culture*. 2nd ed. London: Verso, 1982.
- Wilson, D.L. and Bowen, Z. *Science and literature: bridging the two cultures*. Gainesville: University Press of Florida, 2001.

ภาคผนวก

๒

ชื่อเรื่อง	กาเหว่าที่บางเพลง	ผู้แต่ง	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๑/๒๕๓๒	จำนวนหน้า	๒๑๒ หน้า
สำนักพิมพ์	สยามรัฐ ๓๐๖/๑๔๗ ตรอกรถไฟพระยาพรพงษ์ บางยี่ขัน กท.๑๐๗๐๐		

ตัวละครเอก	Protagonist	อ.สมศักดิ์ (ฝ่ายชาวบ้านบางเพลงกลุ่ม อ.ศิริ, อ.ยุพา และครูจ้อย)
	Antagonist	เด็กต่างดาว ๒๑๔ คน ที่มาเกิดที่บางเพลง

สรุปเรื่อง คินแรม ๒ ค่าเดือน ๑๒ มียานอวกาศมาลงที่กิ่งอำเภอบางเพลง ทำให้ผู้หญิงในบางเพลงตั้งท้องขึ้น ๒๑๔ คน หลังจากนั้น ๙ เดือนก็คลอดลูกออกมา เด็กเหล่านั้นคลอดพร้อมกันทุกคนอย่างง่ายดายและเติบโตเร็วกว่าเด็กทั่วไปเป็นเท่าตัว ลักษณะแปลกร่วมกันคือเด็กเหล่านี้ที่ตาข้างซ้ายจะมีไฝบนตาขวาที่หางตาเหมือนกันทุกคน นอกจากนี้เด็กเหล่านี้ยังมีพฤติกรรมแปลก ๆ สามารถติดต่อกันทางกระแสจิต ไม่ต้องพูดจากันโดยตรง เมื่อโตขึ้นชอบกินเนื้อสัตว์ใหญ่ทั้งเป็น ๆ

ปฏิกิริยาของชาวบ้านบางเพลงต่อเด็กประหลาดที่มาเกิดนี้ ส่วนใหญ่คนที่เห็นแม่ก็รักใคร่ลูกดี ไม่มีใครสงสัยการเกิดอย่างประหลาดของเด็กเหล่านี้ เหมือนกับแม่กาที่หลงรักลูกกาเหว่าที่แม่กาเหว่ามาแอบไข่ไว้ให้พัก มีเพียงคนที่มีการศึกษาไม่กี่คน นำโดย ครูจ้อย อ.สมศักดิ์ อ.ยุพา และ อ.ศิริ ที่ข้องใจและติดตามวิเคราะห์หาคำความเป็นไปและพฤติกรรมประหลาดของเด็ก ๒๑๔ คนนี้ ภายหลังเด็กกลุ่มนี้ได้เป็นที่คร่ำคร่าเลื่อมใส และเกรงกลัวของชาวบ้านบางเพลงเพราะได้ทำการช่วยเหลือชาวบ้านหลายเรื่องที่ชาวบ้านรู้สึกว่าเป็นอภินิหาร

สุดท้ายเด็กคนหนึ่งในกลุ่มเด็กประหลาดนี้ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ โรคติดต่อไปถึงเด็กพวกเดียวกันและทำให้ตายลงรวม ๖๓ คน เนื่องจากเด็กต่างดาวพวกนี้ไม่มีม้ามที่จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันโรค เด็กที่เหลือตกใจกับเหตุการณ์นี้มาก ที่สุด อ.ยุพารู้จากเด็กที่เป็นลูกของตนว่าพวกเด็กจะกลับดาวของตน โดยมียานอวกาศมารับ

แก่นเรื่อง การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญทำให้คนคิดและเผชิญปัญหาต่างกัน

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญในการคิดวิเคราะห์ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์ / ชาวบ้านไม่เข้าใจวิทยาการล้ำยุค คิดว่าเป็นอำนาจไสยศาสตร์

๓

ชื่อเรื่อง	คนเหนือดวง	ผู้แต่ง	แก้วแก้ว
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๑/๒๕๓๒	จำนวนหน้า	๔๘๘+๔๗๖ หน้า (๒ เล่มจบ)
สำนักพิมพ์	รวมสาส์น (๑๙๗๗) ๘๖๔ ถ.ภาณุรังษี วังบูรพา กท.๑๐๒๐๐ โทร. ๐๒-๒๒๒๖-๓๘๐๘		

ตัวละครเอก	Protagonist	โพน (ชายหนุ่มวัย ๒๐ เศษ)
	Antagonist	คุณนายทองถัก (ย่าของโพน)

สรุปเรื่อง โพน แม่ของโพน ซึ่งเป็นผู้หญิงสวยเคยเป็นนางสงกรานต์เมื่อสมัยสาว ได้ย้ายกลับมาอยู่อยุธยาบ้านเดิม หลังจากไปอยู่กรุงเทพฯ และมีลูกจนอายุได้ ๑๕ ปี โพนช่วยแม่ขายข้าวแกงและเรียนหนังสือภาคค่ำ เขาได้พบหมอดูคนหนึ่งชื่อ โพน ซึ่งได้รับเขาเป็นลูกศิษย์ถ่ายทอดความรู้ทางโหราศาสตร์ให้ เมื่อโตขึ้นโพนไปเรียนต่อปริญญาตรีในกรุงเทพฯ และทำงานไปด้วย ส่วนแม่ของเขาได้แต่งงานใหม่กับลุงเสริม ซึ่งมีลูกติดชื่อ ลินจง

โพนได้รับจ้างนายวัฒน์ ให้แสดงเป็นตัวปลอมของนายเผ่าเพชร หลานชายคุณนายทองถัก มหาเศรษฐีซีเหี้ยม ผู้เชื่อเรื่องดวงมาก ส่วนเผ่าเพชรตัวจริงเนื่องจากเกรงว่าจะมีคนจับไปเรียกค่าไถ่ และความเป็นคนไม่เอาไหน ได้หนีไปเที่ยวปาล์มสัตรีที่ จ.กาญจนบุรี และมีภรรยาเป็นหญิงชาวบ้านชื่อเฟิน คุณนายทองถักกลับจากต่างประเทศเมื่อรู้เรื่องเข้าก็ไม่พอใจ ประกอบกับโพนได้แสดงท่าทางอวดดีใส่โหรมหาศาลผู้ที่คุณนายนับถือมาก โพนจึงถูกไล่ออกจากงาน อย่างไรก็ตามขณะปลอมเป็นเผ่าเพชร โพนได้รู้เรื่องการบริหารงานของบริษัทว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมาก นอกจากนี้โพนยังได้พบกับ น้ำหอม คู่หมั้นของเผ่าทองและเกิดความชอบพอรักกัน

ต่อมาโพนได้ใช้วิชาโหราศาสตร์มาช่วยในการซื้อขายหุ้นให้แก่นายพงศ์ทอง ลูกชายของคุณนายทองถัก ซึ่งแท้จริงคือพ่อของโพน แต่คุณนายบังคับไม่ให้ยอมรับตั้งแต่เกิด โหรมหาศาลรู้ว่าโพนมีความสามารถทางโหราศาสตร์ก็ไม่พอใจ พยายามใช้วิชากลั่นแกล้งโพน ตลอดเวลาที่ประสบปัญหาต่าง ๆ โพนได้คำปรึกษาและความช่วยเหลือจากน้ำโพนผู้เป็นอาจารย์

ที่สุดโพนได้พิสูจน์ความสามารถช่วยให้นายพงศ์ทองรู้ รวยจากการซื้อขายหุ้น และยังได้เจรจาขอให้โหรมหาศาลเลิกใช้วิชาโหราศาสตร์ในทางที่ผิด สุดท้ายโพนตกลงแต่งงานกับน้ำหวาน โดยพ่อของเขารับเป็นเจ้าของภาพ โพนได้ใช้วิชาโหราศาสตร์ช่วยดูดวงให้ชาวบ้านที่วัดแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นวัดที่พระยาญาณศาสตร์สร้างขึ้น และโหรมหาศาลภายหลังที่กลับใจ มาถือศีลประพฤติธรรม ได้สร้างหอสมุดขึ้นที่วัดนี้ด้วย ผู้แต่งสรุปเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจว่าอาจารย์โพนของ

โพน ซึ่งแม้จะมีตัวตนผู้อื่นเห็นได้นั้น แท้จริงคือเจ้าคุณญาณศาสตร์ในอดีต เมื่อปัญหาต่าง ๆ ของ โพนลงเอยด้วยดี อาจารย์โพนก็หายตัวไป

แก่นเรื่อง มนุษย์กำหนดชะตาตนเองด้วยการกระทำ / ดวงชะตาเป็นเพียงแนวทางของ ชีวิตเท่านั้น

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

เรื่องดวงชะตาเป็นศาสตร์ทางสถิติ สามารถศึกษาเรียนรู้ได้ มีลักษณะคล้ายเรื่องเหนือ ธรรมชาติ

๔

ชื่อเรื่อง	ภวภาพ	ผู้แต่ง	อาริตา
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๑/๒๕๓๓	จำนวนหน้า	๗๑๒ หน้า (๒ เล่มจบ)
สำนักพิมพ์	โชคชัยเทเวศร์ ๕๗-๕๙ ถ.ตีทอง กรุงเทพฯ โทรศัพท์ ๐๒-๒๒๒-๖๖๖๐		
ตัวละครเอก	Protagonist	สุรียา (อดีตชาติเป็นคุณหญิงรังษิยาวลิต)	
	Antagonist	'ท่าน' (พ่อของเอกราชในอดีตชาติ)	

สรุปเรื่อง สุรียา เป็นหญิงสาวที่จบการศึกษาสังคมศาสตรบัณฑิต กำลังหางานทำ เธอเป็นคนรักกับเอกราช ซึ่งเป็นรุ่นพี่ตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัยด้วยกัน สุรียาได้ไปสมัครงานในสถานที่แปลกแห่งหนึ่งพร้อมกับเพื่อนที่ชื่ออารีย์ กลุ่มคนที่รับสมัครนั้นแท้จริงเป็นพ่อและบริวารของเอกราชในอดีตชาติ ในยุคประมาณสมัยรัชการที่ ๕ ที่ต้องการหาตัวสุรียา หรือคุณหญิงน้อย และ เอกราช หรือ 'คุณหนู' (อนิรุท) ในอดีตชาติ เพื่อให้เอกราชไปสืบทอดความเป็นอมตะและครอบครองทรัพย์สินสมบัติแทนพ่อ ซึ่งในเรื่องกล่าวถึงโดยใช้คำแทนว่า 'ท่าน' ฝ่าย 'ท่าน' ได้ให้คุณพวงสร้อย ซึ่งเป็นบริวารและรัก 'ท่าน' อยู่ข้างเดียว ใช้ไสยศาสตร์ หรือมนต์ดำ ที่เรียนมาจากต่างประเทศก่อวินาศกรรมสุรียาให้ฝันร้ายเพื่อให้ประสาทเสีย เอกราชจะได้เลิกรักและทิ้งเธอกลับไปหา 'ท่าน'

สุรียาได้รับความช่วยเหลือจากคุณหลวงไกรสรศุภการ หรือนายแสน ปู่ของเมธาวี ซึ่งเป็นจิตแพทย์ของสุรียา นายแสนในอดีตชาติเป็นเพื่อนร่วมรุ่นกับสุรียาและเอกราช เขาได้ให้พระห้อยคอและแนะนำให้สุรียาลวดมนต์ ทำจิตใจให้เข้มแข็ง หรือหลบอยู่ในห้องพระเพื่อสู้กับอำนาจไสยศาสตร์ ที่สุดฝ่าย 'ท่าน' ซึ่งได้ประกอบกรรมชั่ว โดยฆ่าคนเพื่อดูดเลือดเพิ่มพลังให้แก่ตนเองบ้าง ใช้อำนาจไสยศาสตร์แก้งคนอื่นให้ทุกข์ทรมานบ้าง ก็ถูก "เบ็องบน" ลงโทษโดยฟ้าผ่าและเกิดไฟไหม้ตึกที่อยู่ ร่างกายของคุณพวงสร้อยและ 'ท่าน' มอดไหม้ไป

แก่นเรื่อง ความเป็นอมตะ หรือการฝืนกฎธรรมชาติไม่อาจเป็นไปได้ / โลกวิภวธรรมชาติ คือกฎแห่งการเกิด แก่ เจ็บ ตาย และกฎแห่งกรรมที่แน่นอน ไม่มีใครฝืนหรือกำหนดเองได้

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ผู้มีการศึกษาไม่ควรเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ / อำนาจไสยศาสตร์ฝืนกฎธรรมชาติได้เพียงชั่วคราว ฝืนตลอดไปไม่ได้

๕

ชื่อเรื่อง	ร่าง	ผู้แต่ง	ภูเตศวร
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๑/๒๕๓๔ (๔/๒๕๓๙)	จำนวนหน้า	๔๘๓ หน้า
สำนักพิมพ์	รวมสาส์น ๑๐๙๑/๘๖ ผ.เพชรบุรี ๓๓ กท.๑๐๔๐๒ โทร. ๐๒-๒๕๓-๑๔๘๙		

ตัวละครเอก	Protagonist	วรุต (วิศวนารถ)
	Antagonist	-

สรุปเรื่อง วรุตเป็นนักเขียนวัยประมาณ ๓๐ ปี เขาเขียนนวนิยายเป็นตอน ๆ ส่งให้นิตยสารที่เพื่อนชื่อ ประเมศวร์ ทำงานเป็นบรรณาธิการอยู่ วันหนึ่งวรุตหลับและฝันว่าได้ไปยังเทวสถานแห่งหนึ่งและพบกับเทพสูงสุด ซึ่งทรงสัญญาที่วรุต หรือชื่อเดิม วิศวนารถ เมื่อครั้งอดีตให้ไว้ว่าจะอุทิศตนเป็นข้ารับใช้ ในฝันเขายังพบหญิงสาวชื่อ ปารมิตา ซึ่งเป็นคนรักด้วย ต่อมาวรุตถูกรถชนหมดสติไปประมาณ ๒ สัปดาห์และฝันเรื่องเดิมซ้ำ อีกด้าน ศศิประไพ เป็นนางพยาบาลในสถานพยาบาลที่วรุตไปรักษาตัว เธอชอบผลงานเขียนของวรุตและสนใจในตัวเขา ปารมิตาได้ติดต่อให้ศศิประไพรู้เรื่องในอดีตกาลที่วิศวนารถสัญญาไว้กับมหาเทพ และให้เธอยืนยันกับวรุตว่าเรื่องดังกล่าวเป็นจริงและต้องปฏิบัติตาม

ระยะแรกวรุตไม่ยอมเชื่อเรื่องที่ฝันและปฏิเสธการเป็นร่างทรงเพื่อทำตามประสงค์ของมหาเทพ แต่ภายหลังก็ไม่อาจฝืนต้องปฏิบัติแต่โดยดี วรุตได้ศึกษาเรื่องการทำสมาธิกับพระรูปหนึ่งจนสามารถถอดจิตได้และเข้าใจเรื่องวิญญาณตามคำสอนในพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง ด้านประเมศวร์ก็มีหน้าที่คอยช่วยเหลือเป็นที่เลี้ยงให้แก่วรุต ในฐานะผู้สนองโอษฐ์ (ร่างทรง) ของมหาเทพ วรุตได้ช่วยไล่วิญญาณเร่ร่อน (สัมภเวสี) ที่เข้าสิงร่างคนจนทำให้ป่วยคลุ้มคลั่งเหมือนคนเสียสติ ๒ ราย และได้เขียนหนังสือเรื่อง วิทยาศาสตร์แห่งวิญญาณ ตามการบอกของมหาเทพผ่านทางจิตของเขา วรุตได้เผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องวิญญาณโดยอธิบายในเชิงวิทยาศาสตร์แก่คนทั่วไป

เมื่อภารกิจสำคัญเสร็จสิ้นแล้ววรุตก็หมดอายุขัยในโลกมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ด้วยความรักความผูกพันกับปารมิตา ซึ่งได้แบ่งอณูมาเกิดเป็นศศิประไพ วรุตจึงแต่งงานกับศศิประไพ แต่ทั้งคู่ก็ถือพรหมจรรย์ไม่ได้เป็นสามีภรรยาทางพฤตินัย ส่วนประเมศวร์เมื่อรู้ว่าวรุตเพื่อนรักหมดอายุขัย ก็สำนึกในเรื่องอนิจจังจึงบวชเป็นพระและตั้งใจบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาต่อไป

แก่นเรื่อง พุทธศาสนาเป็นวิทยาศาสตร์แห่งจิตวิญญาณ / วิญญาณเป็นพลังงานชนิดหนึ่ง

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

เทพเจ้า และภพภูมิอื่นมีอยู่ วิทยาศาสตร์อธิบายไม่ได้ แต่ศาสนา میگ่าวถึง

๖

ชื่อเรื่อง	อมฤตาลัย	ผู้แต่ง	จินตวีร์ วิวัธน์
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๒/๒๕๓๕ (๑/๒๕๑๙)	จำนวนหน้า	๓๕๔+๓๔๒ หน้า (๒ เล่มจบ)
สำนักพิมพ์	บริษัทรวมสานส์ (๑๙๗๗) จำกัด ๘๖๕ ถ.ภาณุรังษี วังบูรพา กท.๑๐๒๐๐		
ตัวละครเอก	Protagonist	พินทุวดี วงศ์โยธธ หรือ พระนางพันธุเมที	
	Antagonist	ไวฑูรย์ อมรรักษ์ (นักโบราณคดี)	

สรุปเรื่อง พินทุวดี เป็นสาวสวย ฐานะดี อยู่ในบ้านหลังใหญ่ แต่ทำตัวลึกลับ ชอบคบหากับชายหนุ่ม แต่ผู้ชายเหล่านั้นมักหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย ไวฑูรย์ เป็นนักโบราณคดีและเป็นเพื่อนสนิทกับสถาพรผู้ชายที่คบกับพินทุวดีคนหนึ่งและหายตัวไป เขาและเพื่อนสนิทอีกคนคือ ร.ต.ท. ทัดเทพ จึงร่วมกันสืบหาข้อเท็จจริง และได้รู้ความลับว่า แท้จริงพินทุวดี คือพระนางพันธุเมที ราชนิผู้ครองนครอมฤตาลัย มีอายุกว่าพันปี นางได้ใช้ไสยศาสตร์และเลือกมนุษย์ช่วยให้ร่างกายยังคงความสาวอยู่ เพื่อรอพบกับชายที่นางหลงรัก คือ ร.ต.ท. ทัดเทพ ในชาติปัจจุบัน

ในอดีตชาติพระนางพันธุเมที ได้เรียนรู้เวทมนตร์คาถา จนเกิดความทะนงตนและทะเยอทะยานคิดตั้งตนเป็นใหญ่ ได้สร้างเมืองอมฤตาลัยขึ้นแข่งกับพระบิดา คือพระเจ้ายโสธรม้น ความผิดร้ายแรงที่นางก่อไว้คือการวางยาพิษฆ่าน้องสาว เพราะความริษยาต้องการแย่งคนรักของน้อง พระเจ้ายโสธรม้นทรงโกรธมากจึงสาปให้เมืองอมฤตาลัยล่มสลาย แต่พระนางพันธุเมทีหนีเอาชีวิตรอดมาได้ นางใช้อำนาจไสยศาสตร์รักษาความสาวความสวยไว้ด้วยหวังจะครองคู่กับชายที่ตนรัก แต่ที่สุดความหวังของนางก็ไม่เป็นผล เพราะทัดเทพไม่มีใจรักให้นางและยังร่วมมือกับไวฑูรย์หาวิธีทำลายอำนาจไสยศาสตร์จนนางเสียชีวิตในที่สุด

แก่นเรื่อง การเสื่อมยศ เสื่อมลาภและสังขารเป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่งที่รักก็เป็นทุกข์

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

หลักการทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ทุกเรื่อง / ไสยศาสตร์บางอย่างมีพลังเหนือวิทยาศาสตร์

๗

ชื่อเรื่อง	ทวิภพ	ผู้แต่ง	ทมยันตี
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๕/๒๕๓๔ (๑/๒๕๓๐)	จำนวนหน้า	๓๐๘+๒๙๓ หน้า (๒ เล่มจบ)
สำนักพิมพ์	บำรุงสาส์น ๘๖๔ ถ.ภาณุรังษี วังบูรพา กท.๑๐๒๐๐ โทร. ๐๒-๒๒๖-๓๘๐๘		
ตัวละครเอก	Protagonist มณีจันทร์		
	Antagonist -		

สรุปเรื่อง มณีจันทร์ บุตรสาวของเอกอัครราชทูตไทยประจำสหรัฐอเมริกา อยู่กับมารดาที่กรุงเทพฯ (ในยุคปัจจุบันปี ๒๕๒๙) วันหนึ่งมณีจันทร์ได้ซื้อกระจกโบราณบานใหญ่มาอย่างบังเอิญ นับแต่นำกระจกไว้ในห้องนอนมณีจันทร์เริ่มแว่วเสียงแปลก ๆ เช่น เสียงผู้ชายเรียกเสียงร้องเพลงไทย เป็นต้น มณีจันทร์ได้ไปเห็นรูปของเจ้าคุณอัครเทพวรากร เอกอัครราชทูตไทยประจำสหรัฐฯ คนแรกในสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่บ้านของกุลวรางค์ เพื่อนสนิท เธอรู้สึกคุ้นเคยและหลงใหลเจ้าคุณอัครเทพฯ มาก จึงได้พยายามหาข้อมูลประวัติศาสตร์ช่วงกรณีสหประชาชาติไทย-ฝรั่งเศส ซึ่งเจ้าคุณอัครเทพฯ มีบทบาทเกี่ยวข้อง มณีจันทร์รู้สึกไม่พอใจที่ไทยเสียเปรียบต่างชาติในกรณีดังกล่าว และคิดว่าหากมีโอกาสจะพยายามแก้ไขปัญหานี้ให้ดีกว่าที่ผ่านมา

เมื่อแม่ของมณีจันทร์กลับไปสหรัฐฯ อยู่กับพ่อของเธอ วันหนึ่งมณีจันทร์ก็ผ่านทางกระจกไปที่ภพของเจ้าคุณอัครเทพฯ ซึ่งขณะนั้นในปี ๒๔๓๖ ยังเป็นเพียงหลวงเทพวรากร มณีจันทร์ได้ไปช่วยเหลือแปลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีสหประชาชาติไทย-ฝรั่งเศส ทำให้ฝ่ายไทยแก้ไขปัญหาม่อนหนักเป็นเบาได้ กระนั้น ไทยก็ยังต้องเสียดินแดนบางส่วน คือ ลาว และเขมร ให้แก่ฝรั่งเศส การได้กลับมาอยู่ในยุคอดีตทำให้มณีจันทร์เข้าใจและซาบซึ้งถึงวิถีชีวิตที่สงบสุขในอดีต และภูมิปัญญาดั้งเดิมของไทยหลายอย่าง ทั้งด้านภาษา ความเชื่อ การดำเนินชีวิต และอาหาร เมื่อปัญหาสำคัญผ่านพ้นไป ซึ่งมณีจันทร์ยอมรับว่าทุกคนที่เกี่ยวข้องได้พยายามแก้ไขปัญหาย่างเต็มที่แล้ว หลวงอัครเทพฯ ได้รับคัดเลือกให้ไปเป็นทูตไทยประจำสหรัฐฯ เขาจึงแต่งงานกับมณีจันทร์และพากันไปอยู่ต่างประเทศ

แก่นเรื่อง แต่ละยุคมีเหตุผลและเงื่อนไขของตนเอง ไม่อาจใช้เกณฑ์ หรือแนวคิดของยุคที่ต่างกันตัดสินความถูกต้อง เหมาะสมของอีกยุคได้

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ความรู้ความเชื่อขึ้นอยู่กับบริบท ไม่อาจใช้เกณฑ์ของต่างยุคตัดสินได้

๘

ชื่อเรื่อง	โครงทิพย์ร่างทอง	ผู้แต่ง	วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์
ครั้งที่พิมพ์	๒/๒๕๓๗ (๑/๒๕๓๗)	จำนวนหน้า	๒๒๓ หน้า
สำนักพิมพ์	ณ บ้านวรรณกรรม ๔๐/๔๐๗ ถ.นวลจันทร์-สุขาภิบาล ๑ เขตบึงกุ่ม กท.๑๐๒๓๐		
ตัวละคร	Protagonist	ราชตระกูล	
	Antagonist	-	

สรุปเรื่อง ณ ลำคลองวาปี มีข่าวลือว่ามีพญานาค และบริเวณทุ่งหญ้าร้างใกล้เคียงมีรอยพื้นดินยุบตัวเป็นแอ่งขนาดใหญ่ ชาวบ้านและสื่อมวลชนต่างแตกตื่นและสนใจติดตามข่าวครอบครัวของ ราชตระกูล ซึ่งเป็น ดร.ทางนิวเคลียร์ฟิสิกส์ ประกอบด้วย ปุสณิ (บิดา / นักดาราศาสตร์) ระลึกชาติ (พี่ชาย / นักจิตวิทยา) เตยหอม (ภรรยา / ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์) ตองตึง (ลูกชาย) ขอพร (พี่สะใภ้ / ภรรยาของระลึกชาติ / ครู) และน้ำหวาน (หลานสาว / ลูกสาวของระลึกชาติ) พลอยสนใจเหตุการณ์ประหลาดและแสดงทัศนคติต่าง ๆ กันไป ฝ่ายชายทั้ง ๓ คิดตรงกันว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับยานอวกาศและมนุษย์ต่างดาว และพยายามสืบหาร่องรอย

มนุษย์ต่างดาว ได้แก่ แท็งเต็ง ในร่างของเด็กชาย และวัสสิกา หรือปารมิตา ในร่างของหญิงสาว พร้อมด้วย กนกทิพย์ซึ่งเป็นยูักษ์ ได้นำยานมายังโลกเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับโลก แท็งเต็งผูกมิตรกับน้ำหวานและตองตึง แต่หลีกเลี่ยงพวกผู้ใหญ่เพื่อศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์ ระลึกชาติถูกมนุษย์ต่างดาวนำตัวไปตรวจสอบโดยไม่รู้ตัวขณะหลับ เป็นผลให้ร่างกายเขาทรุดโทรมแก่เร็ว เพราะมีเม็ดเลือดสีน้ำเงินในกระแสเลือดเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนวัสสิกาได้ปรากฏตัวในการประชุมทางวิทยาศาสตร์ในนาม ดร.ปารมิตา ผู้มีพลังจิตพิเศษ จนทำให้ราชตระกูลสนใจ เธอช่วยรักษาปุสณิที่ป่วยเป็นโรคแพ้ภูมิตัวมันของตัวเอง โดยใช้พลังจิตแยกร่างเป็น 'โครงทิพย์ร่างทอง' ต่อน้ำราชตระกูล เธอยังแนะนำวิธีรักษาตัวให้แก่ระลึกชาติด้วยการฝึกสมาธิจนเขาหายเป็นปกติ

เมื่อถึงเวลากลับต่างดาว เชื้อเพลิงคือ ธอริยมของยานของแท็งเต็งและวัสสิกาหมด วัสสิกาจึงขอความช่วยเหลือจากราชตระกูล เมื่อได้ธอริยมแล้วมนุษย์ต่างดาวทั้งสองก็เดินทางกลับ

แก่นเรื่อง มนุษย์ต่างดาว, พลังจิต เป็นวิทยาศาสตร์ล้ำยุค / ผู้มีการศึกษาคควรคิดพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามหลักเหตุผล

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

วิทยาศาสตร์ยุคอนาคตมีลักษณะคล้ายเรื่องไสยศาสตร์ (ดูเหลือเชื่อ)

เนเฟอโรลิสหนีการแต่งงานด้วยการบวชเป็นภิกษุณีของเทพีไอลิส ทำให้ฟาโรห์โกรธมาก เมื่อเจ้าหญิงตาย พิธีศพและสุสานทำขึ้นอย่างเร่งรีบ เมเนสราฟพยายามจะรักษาร่างของเจ้าหญิงไม่ให้เน่าเปื่อย ด้วยการ ขโมยคัมภีร์ของธอธ (Scroll of Thoth) เทพแห่งวิทยาการ มาเพื่อดูวิธีปรุงยาจากโบราณาซึ่งเชื่อว่าจะช่วยรักษาอวัยวะภายในของผู้ตายให้คงสภาพเดิมไว้ได้ แต่นี่ก็ไม่สามารถเอาชนะกาลเวลาได้ โอมาร์จึงต้องใช้วิธีถ่ายวิญญาณแทน

ในขณะที่คัมภีร์ อับเดล ได้เข้ามาขัดขวางเพื่อช่วยกัตญูซลี โอมาร์และอับเดลได้ต่อสู้กัน กัตญูซลีพยายามหนี เธอได้อิฐฐานขอต่อรูปปั้นเทพีไอลิสในสุสานนั้นให้ช่วย แล้วรูปปั้นของเทพีก็เขยื้อนและล้มลงทับโอมาร์เสียชีวิตในที่สุด หลังเหตุการณ์ร้ายกัตญูซลีตั้งใจเดินทางกลับประเทศไทยตามที่คิดไว้แต่แรก

แก่นเรื่อง ไสยศาสตร์ เรื่องเหนือธรรมชาติ เป็นศาสตร์ที่มีมาแต่อดีต

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

เรื่องเหนือธรรมชาติยังคงมีอยู่ในโลกยุคปัจจุบันที่ศาสตร์ต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า

๑๐

ชื่อเรื่อง	มนตรา	ผู้แต่ง	แก้วแก้ว
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๔/๒๕๓๘ (๑/๒๕๒๘)	จำนวนหน้า	๓๘๓+๓๘๗ หน้า (๒ เล่มจบ)
สำนักพิมพ์	บริษัทรวมสาส์น (๑๙๗๗) จำกัด ๘๖๔ ถ.ภาณุรังษี วังบูรพา กท.๑๐๒๐๐		

ตัวละครเอก	Protagonist	เจ้าชายอินทราวุธ (เป็นผู้มีพลังจิตสูง)
	Antagonist	ดร.ภาธร (เป็นนักปรจิตวิทยา)

สรุปเรื่อง ดร.ภาธร เป็นนักปรจิตวิทยาชาวไทยที่ทำงานอยู่องค์การนาซา สหรัฐฯ เขาถูกเรียกตัวกลับประเทศไทยเพื่อช่วยทางราชการสืบหาเบาะแสของ เจ้าอินทราวุธ ซึ่งที่แท้เป็นเทพผู้มีพลังจิตสูงเป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสของคนจำนวนมาก เขาได้รักษาคนป่วยด้วยพลังจิต และมีความตั้งใจคัดเลือกรวบรวมคนจำนวนหนึ่ง ที่ตนคิดว่าดีมีความเหมาะสม ไว้ให้มีชีวิตอยู่รอดภายหลังเหตุการณ์สงครามนิวเคลียร์ล้างโลกในปี ค.ศ.๑๙๙๙ (เมื่อศตวรรษที่ ๒๑ มาถึง / เหตุการณ์ในเรื่องเป็นปี พ.ศ. ๒๕๒๗)

บรรดาเทพอื่น (ในนาม ดร.อารยัน และเชม) ไม่เห็นด้วยกับความคิดของเจ้าอินทราวุธ โดยเห็นว่าควรพยายามป้องกันไม่ให้เกิดสงครามโลก มากกว่าการพยายามทำตัวเป็นวีรบุรุษหลังสงคราม จึงได้ร่วมมือกับ ดร.ภาธร ขัดขวางและเกลี้ยกล่อมให้เจ้าอินทราวุธยุติโครงการที่ตั้งใจ และกลับภพของตนในที่สุด

แก่นเรื่อง เรื่องพลังจิตเป็นวิทยาการเก่าแก่ ไม่ใช่เรื่องปาฏิหาริย์ / ธรรมชาติ จักรวาล ยิ่งใหญ่เกินกว่ามนุษย์จะควบคุมได้

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ปรจิตวิทยา (Parapsychology)¹ หรือพลังจิต สามารถอธิบายได้ด้วยหลักวิทยาศาสตร์

¹ การศึกษาจิตวิทยาในลักษณะพิเศษ เช่น เรื่องการส่งกระแสจิต หรือคลื่นความคิด, การรับรู้สิ่งที่อยู่ระยะไกลด้วยกระแสจิต, การระลึกชาติ เป็นต้น

๑๒

ชื่อเรื่อง **ไสยดำ** ผู้แต่ง **โสภี พรรณราย**
 ครั้ง/ปีที่พิมพ์ ๒/๒๕๓๙ (๑/๒๕๓๑) จำนวนหน้า ๕๙๘ หน้า (๒ เล่มจบ)
 สำนักพิมพ์ บริษัทรวมสาส์น (๑๙๗๗) จำกัด ๘๖๔ ถ.ภาณุรังษี กท. โทร. ๐๒-๒๒๖-๓๘๐๘

ตัวละครเอก Protagonist ปาลิตา (หญิงสาว วัย ๒๒ ปี)
 Antagonist คุณย่าเวรกา

สรุปเรื่อง ปาลิตาซึ่งมีปานด้ารูปสัญลักษณ์ชาตานที่แขนเป็นทายาทไสยดำ (ไสยศาสตร์แขนงหนึ่ง) ของคุณย่าเวรกา ประมุขของตึกดำ หรือ ตึกมโนทัย เธออยู่กับแม่ซึ่งมีความรู้ไสยดำเช่นกันแต่ได้ปฏิญาณไม่ยุ่งเกี่ยวและพยายามปิดบังไม่ให้ปาลิตารับรู้หรือสนใจไสยดำ ฝ่ายตึกดำได้ล่อปาลิตาและเพื่อนสนิทมาดูการแสดงตึกดำ ซึ่งความจริงเป็นคนจริง ๆ ที่ถูกอำนาจไสยดำย่อนขาดเหลือ ๑ ฟุต ที่ตึกมโนทัย เพื่อนคนหนึ่งของปาลิตาหายตัวไป ปาลิตาสงสัยคนตึกดำเป็นตัวการ คุณย่าเวรกา ซึ่งมีบริวารสำคัญคือ คุณวรการ (ลูกสะใภ้) และ อนล (เด็กที่คุณวรการรับมาเลี้ยงเป็นลูก) พยายามใช้อำนาจไสยดำนำตัวปาลิตามาทำพิธีอาบเลือด เพื่อเพิ่มพลังและเป็นทายาทไสยดำอย่างสมบูรณ์

ปาลิตามีความคิดต่อต้านไสยดำ ไม่ยอมรับเป็นทายาท เธอได้รับความช่วยเหลือจาก ดร.เฟรเซอร์ อาจารย์มหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ และเป็นนักจิตวิทยาแต่สนใจศึกษาเรื่องไสยศาสตร์สุดท้ายพลังฝ่ายดีและเลวต่อสู้กัน ปาลิตาเอาชนะได้ด้วยเครื่องราง พลังจิตของตน และชีวิตของแม่ที่ยอมตายแทนเธอ เรื่องจบที่ปาลิตาและอนล ผู้ที่ภายหลังกลับใจมาช่วยปาลิตา รักกัน

แก่นเรื่อง ไสยดำเป็นวิชาชั่วร้าย / ความดีย่อมชนะความชั่ว

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์เป็นวิชาชั่วร้าย แต่อาจศึกษาได้ในเชิงวิทยาศาสตร์ทางจิต

๑๓

ชื่อเรื่อง - **เจ้ากรรมนายเวร** ผู้แต่ง **ฐา-นวัต**
 ครั้ง/ปีที่พิมพ์ ๓/๒๕๔๓ (๑/๒๕๔๓) จำนวนหน้า ๔๕๓ หน้า
 สำนักพิมพ์ ดับเบิลยูไนน์ ๑๘/๒๒๗ หมู่ ๘ ถ.พาดิษยการธนบุรี เขตภาษีเจริญ กท. ๑๐๑๖๐

ตัวละครเอก Protagonist ชาตบดินทร์ (ยาน แฟน ฟอสเซแมร์)
 Antagonist จุติพร (ท้าวทรงวาด)

สรุปเรื่อง ชาตบดินทร์เป็นจิตแพทย์หนุ่มใหญ่ มีคู่หมั้นชื่อ นพีสี เขาได้อุปการะหญิงสาวคนหนึ่งชื่อ จุติพร ตั้งแต่เธอยังเป็นเด็ก เนื่องจากพ่อแม่ของเธอถูกโจรฆ่าอย่างทารุณทำให้เธอซื่อจนพูดไม่ได้ ชาตบดินทร์ได้รับการรักษาเธอเป็นกรณีศึกษาวิจัย ต่อมาชาตบดินทร์มีคนใช้รายใหม่ชื่อ สหัชชาติ ซึ่งเป็นดารากาพย์นตร์ เขาได้รักษาสหัชชาติด้วยการสะกดจิตทำให้สหัชชาติระลึกไปถึงอดีตชาติเมื่อครั้งเป็นจมื่นทองสุข อยู่ค่ายบางระจัน แต่ได้ทรยศเปิดประตูค่ายให้พวกพม่า จึงถูกนักรบค่ายบางระจันจองเวร คนใช้รายต่อมาของชาตบดินทร์เป็นำผู้บริหารโรงพยาบาลที่นพีสีทำงานอยู่ ชื่อ สมภพ เมื่อรับการรักษาสภพระลึกชาติว่าตนเคยเป็นพระยาบำรุงราชบุรีในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้ทำทารุณต่อบรรดาทาสต่าง ๆ นานา ทาสเหล่านั้นจึงผูกอาฆาตจองเวร

คนใช้รายที่ ๓ คือ จำตำรวจสนธิ์ ซึ่งระลึกชาติว่าตนเคยเป็นตาบ่าวในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตาบ่าวได้เลี้ยงเด็กไว้จำนวนมากและฝึกให้ล็กเล็กขโมยน้อย ครั้งหนึ่งได้ไปลักเสบียงในค่ายทหารญี่ปุ่นจนเด็กหลายคนถูกจับ แต่ตาบ่าวหนีเอาตัวรอดไปไม่ยอมช่วยเหลือจนพวกเด็กถูกระเบิดตาย วิญญาณจึงตามอาฆาตจองเวรตาบ่าว คนใช้รายที่ ๔ ชื่อนางเกิด เป็นแม่ค้าปลาในตลาดแห่งหนึ่ง อดีตชาตินางเกิดเคยเป็นแม่ชีชื่อนกเล็ก ได้ทำบาปโดยคบชู้ และร่วมกับชู้ตัดเสียดพระพุทธรูป เมื่อถูกจับได้ก็ฆ่าพระเจ้าอาวาส คนใช้รายที่ ๕ เป็นนักศึกษาสัตวแพทย์ชื่อ รำลึก ชาติก่อนเคยเป็นขุนกำราบไพร่ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ขุนกำราบฯ เป็นคนใจคอโหดร้ายชอบการล่าสัตว์ พวกสัตว์จึงจองเวรอฆาต คนใช้รายที่ ๖ คือสัตตบงกช นักศึกษาสาวที่มีแม่เป็นอัมพาต ในชาติก่อนเธอเคยเกิดเป็นหญิงสาวชื่อ ปานเทวี ในยุคนุปผาชนเฟื่องฟู ปานเทวีได้วางยาพิษฆ่าครอบครัวตนเองเพราะพยายามขัดขวางการทำตัวเหลวแหลกของเธอ พ่อแม่และน้องของปานเทวีจึงตามจองเวรเธอ ส่วนจุติพรก็มีอดีตชาติเคยเป็นผู้หญิงชื่อ รัญจวน ที่แย่งสามีของเพื่อนชื่อจิตตราซึ่งมีลูกชายยังเล็ก จนทั้งสองผูกคอตาย และวิญญาณก็ตามจองเวรจุติพร

คนใช้ทั้ง ๖ คนเมื่อย้อนชาติไปอีก เคยเกิดเป็น นายอิน (สหัชชาติ), นายจัน (สมภพ), นายมัน (จำสนธิ), นายคง (รำลึก), นางอยู่ (นางเกิด) และนางดี (สัตตบงกช) ทั้ง ๖ คน รวมกับ

ท้าวทรงวาด (จตุพร) ขณะมีท้อง ๙ เดือน ถูกนำตัวไปฝังในหลุมสำหรับลงเสาเอกที่จะสร้างเป็นกำแพงเมืองที่ลพบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๒๒๔ โดยมีนายยาน แฟน ฟอสเซเมอร์ (ชาตบดินทร์) เป็นผู้ตัดเชือกปล้อยเสาหลุมทำให้คนทั้ง ๗ เสียชีวิต วิญญาณทั้ง ๗ จึงตามอาฆาตจองเวรเป็นเจ้ากรรมนายเวรของชาตบดินทร์มาถึงชาติปัจจุบัน

ชาตบดินทร์ เมื่อรู้เรื่องราวในอดีตชาติของคนทั้ง ๗ ก็พยายามล้างบาปโดยช่วยเหลือทุกคนไม่ให้ตายเพราะถูกเจ้ากรรมนายเวรที่อาฆาตตามเอาชีวิต แต่ชาตบดินทร์ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตใครได้ แต่ความพยายามของเขาก็ทำให้ทั้ง ๗ คนอโหสิกรรมต่อเขา ในที่สุดชาตบดินทร์ก็ตายพร้อมกับจตุพรซึ่งเป็นเนื้อคู่ของเขา แล้วทั้งสองก็มาเกิดและพบกันในชาติใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ในฐานะคนใช้สาวชื่อ พร และหมอที่รักษาชื่อ วิชาญ ฟอสเซเมอร์

แก่นเรื่อง ใครก่อกรรมใดไว้ ต้องชดใช้กรรมนั้น

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

วิทยาศาสตร์ (จิตวิทยา) อาจเชื่อมโยงกับเรื่องเหนือธรรมชาติได้ แต่ไม่สามารถอธิบายได้

๑๔

ชื่อเรื่อง	หุ่นหลวง	ผู้แต่ง	เยาวเรศ เตชะคดีย์
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๒/๒๕๔๕ (๑/๒๕๒๗)	จำนวนหน้า	๔๖๖ หน้า
สำนักพิมพ์	ดับเบิลยูเอ็น ๒๑/๑๐ หมู่ ๘ ถ.พณิชยการธนบุรี เขตภาษีเจริญ กท. ๑๐๑๖๐		

ตัวละครเอก	Protagonist	ราชawali
	Antagonist	พุดตาน

สรุปเรื่อง ราชawali เป็นหลานปู่ ทายาทคนสุดท้ายของคุณราช ทวีรสุต (หรือ ขุนราชภักดี ในอดีตชาติ) คุณราชซึ่งป่วยหนักก่อนเสียชีวิต ได้ขอร้องให้ราชawali ซึ่งอยู่กับมารดาที่อเมริกา มาเมืองไทยเพื่อช่วยแก้แค้นฆ่าทุกคนในตระกูลวิจิตรเลขา โดยใช้หุ่นทศกัณฐ์เป็นเครื่องมือ ราชawali ต้องรับปากด้วยความจำใจ ต่อมาเธอได้รู้จักกับ ปรศุ วิจิตรเลขา และรักกัน แต่ความรักมีอุปสรรคเพราะความอาฆาตแค้นระหว่างตระกูลตั้งแต่อดีตชาติสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา

สาเหตุความแค้นเกิดจากขุนราชภักดี แอบรักนางเรไร บุตรสาวลูกครึ่งต่างชาติของพระยาจักรี แต่เธอถูกประจานให้แต่งงานกับหลวงวิจิตรเลขา ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมน้ำสาบานกับขุนราชภักดี ขุนราชฯ จึงผูกใจอาฆาตหลวงวิจิตรฯ และได้ร่วมมือกับ หมอเพ็ง ซึ่งเป็นหมออาคมชาวขอม คบคิดขงสมคนเพื่อก่อการกบฏ พุดตานซึ่งเป็นลูกสาวของหมอเพ็งได้รักและเป็นภรรยาลับของขุนราชฯ หมอเพ็งและขุนราชฯ ถูกจับได้ก่อนก่อการ และต้องโทษประหารชีวิต ก่อนตายหมอเพ็งได้เสกคาถาอาคมไว้ที่หุ่นทศกัณฐ์ ซึ่งขุนราชฯ ทำขึ้นถวายฯ แต่แล้วขอประจานคืนก่อนถูกประหาร ขุนราชฯ คิดว่าหลวงวิจิตรฯ เป็นผู้กราบทูลให้ตนต้องรับโทษประหารนี้ จึงสาปแช่งหลวงวิจิตรฯ ให้วงศ์ตระกูลล่มจมมีอันเป็นไป แต่หลวงวิจิตรฯ แข็งกลับว่า หากตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ขอให้ความล่มจมจับหายเกิดขึ้นแก่วงศ์ตระกูลของขุนราชฯ แทน เมื่อขุนราชฯ และหมอเพ็งถูกประหารแล้ว พุดตานได้หนีหายไปพร้อมกับหุ่นทศกัณฐ์ ซึ่งต่อมาวิญญานของหมอเพ็งได้ไปสิงอยู่ พุดตานได้มีลูกกับลูกผู้น้องของขุนราชฯ สืบตระกูลต่อมาเป็นพวก 'ทวีรสุต' เมื่อพุดตานตายวิญญานของเธอไม่ยอมไปเกิดใหม่ ฝ่าวนเวียนหาร่างสิงเพื่อรอการแก้แค้น

ในชาติปัจจุบันร่างของพุดตานเป็นแม่บ้านของคุณราช เธอใช้อาคมทำให้วิญญานของหมอเพ็งที่อยู่ในหุ่นทศกัณฐ์สิงร่างของราชawali และให้หุ่นไปฆ่าพ่อของปรศุ และยังทำให้ยาของเขาเสียชีวิตด้วย ต่อมาวิญญานหมอเพ็งยึดครองร่างของราชawali ทำให้วิญญานของเธอล่องลอยไปพบกับบรรพบุรุษที่ไปเกิดใหม่ไม่ได้เพราะอำนาจเวทย์มนต์ของพุดตานและหมอเพ็ง ฝ่ายปรศุนับแต่รู้จักกับราชawali ก็ฝันถึงเหตุการณ์ในอดีตชาติ ทำที่สุดเขาถูกหมอเพ็งในร่างของราชawali ทำร้ายปางตาย แต่ลิซซาเพื่อนรักตั้งแต่อดีตชาติ ได้ช่วยเหลือแก้อาถรรพ์โดยขโมยหุ่น

ทศกัณฐ์ไปทำพิธีสวดและเผาพร้อมศพ ๆ หนึ่ง วิญญาณร้ายของหมอเพ็งและพุดตานจึงถูกทำลายไปด้วย ประสูติจึงปลงศพได้กลับมารักกับราชาวลี

แก่นเรื่อง การอาฆาตจองเวร / เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์มีจริงและอยู่นอกเหนือการอธิบายตามหลักวิทยาศาสตร์

๑๕

ชื่อเรื่อง	ครุฑ	ผู้แต่ง	อ.อรุณ
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๒/๒๕๔๕ (๑/๒๕๓๘)	จำนวนหน้า	๒๘๒ หน้า
สำนักพิมพ์	ดับเบิลยูเอ็น ๒๑/๑๐ หมู่ ๘ ถ.พาดิษยการธนบุรี เขตภาษีเจริญ กท. ๑๐๑๖๐		

ตัวละครเอก	Protagonist	ตรสวิน (นายแพทย์ / ครุฑ)
	Antagonist	ทิวรัฐวิส (ชายหนุ่ม / พญานาค)

สรุปเรื่อง ทิวรัฐวิส ซึ่งมีชาติกำเนิดเป็นนาค มีความอาฆาตจองเวรต่อครุฑ คือ ตรสวิน ซึ่งเมื่ออยู่ในร่างมนุษย์เป็นหมอผ่าตัดสมองฝีมือเยี่ยม ทิวรัฐวิสได้มอบสร้อย 'น้ำตานาคราช' ให้แก่น้ำทิพย์ (หรือ อมฤตา) หญิงสาวซึ่งตรสวินจะเข้ามาเกี่ยวข้องและรัก น้ำทิพย์ และเพื่อนอีก ๓ คน คือ เจริญ ชานู และ ธงธรรม์ ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์พร้อมกัน แต่มีเพียงชานูที่บาดเจ็บสาหัส ตรสวินได้รักษาชานูจนหายเป็นปกติ ทั้งด้วยการผ่าตัดและการใช้อำนาจพิเศษผ่านทางเสียงดนตรี ชานูข้องใจเรื่องอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เพราะเขาเห็นนาคตัวหนึ่งขวางถนนอยู่ จึงทำให้รถเขาเสียหลักเกิดอุบัติเหตุ เมื่อหายดีเขาจึงตั้งใจสืบหาเรื่องราวเกี่ยวกับนาค ชานูไปถึง จ.หนองคาย ในงานเทศกาล บั้งไฟพญานาค วันออกพรรษา เขาได้พบทิวรัฐวิส และได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการเล่นงานตรสวินในเวลาต่อมา

ตรสวินได้ติดต่อใกล้ชิดกับน้ำทิพย์ โดยมีเจริญเป็นสื่อเพราะเธอรู้ว่าตรสวินเป็นญาติด้วยอำนาจการสังจิตจากตรสวิน ตรสวินยังได้ใช้อำนาจจิตช่วยเด็กสาวชื่อ รัตนวรรณ ซึ่งมีพลังพิเศษในตัวบางอย่างให้เปลี่ยนนิสัยและฝึกใช้พลังพิเศษของตนได้ ต่อมา ดร.ไวส์ ซึ่งเป็นนักวิทยาศาสตร์อาวุโสชาวอเมริกัน ผู้รู้จักกับธงธรรม์ได้มาเที่ยวเมืองไทย เขาขอให้ธงธรรม์ช่วยพาเที่ยว ธงธรรม์จึงชวนเพื่อนทั้ง ๓ และตรสวินร่วมคณะเที่ยวด้วย

คณะเที่ยวสิ้นสุดการเดินทางที่ลำพูน โดยไปพักที่บ้านคุณมัทยาป้าของธงธรรม์ ที่นั่นทิวรัฐวิสได้มาก่อวุ่นจนทำให้กายแก้วลูกสาวคุณมัทยา ซึ่งตรสวินแรกเห็นก็พึงใจ เสียชีวิต ในงานศพกายแก้ว ทิวรัฐวิสยังมาทำร้าย (กัด) น้ำทิพย์จนเกือบเสียชีวิต แต่ตรสวินมาช่วยไว้ได้ทัน โดยพาไปยังถ้ำแห่งหนึ่งและใช้พลังพิเศษรักษาจนหาย แต่แล้วทิวรัฐวิสก็ตามไปใช้พลังจิตสั่งให้น้ำทิพย์ถอดสร้อย 'น้ำตานาคราช' ผสมลงในน้ำให้ ตรสวินดื่ม ตรสวินถูกพิษจากสร้อยมีอาการสาหัส แต่รัตนวรรณซึ่งมีพลังสังหรณ์และได้ติดตามมาเพื่อช่วยตรสวิน เธอได้ให้เขากลิ่น 'มนะมณี' ซึ่งต้านพลังจากสร้อยน้ำตานาคราชได้ ตรสวินกลับมีพลังอีกครั้งและได้จัดการกับทิวรัฐวิส สุดท้ายตรสวินต้องบอกให้น้ำทิพย์ เพราะร่างในสภาพมนุษย์ของเขาไม่อาจทนพลังจากสร้อยน้ำตานาคราชและมนะมณีที่รวมอยู่ในตัวเขาได้

แก่นเรื่อง การอาฆาตจองเวร / เหยื่อมะเร็งด้วยการไม่จองเวร

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ตำนานเรื่องเทพ เทวดา อาจเป็นมนุษย์ต่างดาวที่เคยมายังโลก / เรื่องที่ดูเหนือธรรมชาติ
อาจอธิบายได้ด้วยหลักวิทยาศาสตร์

ดินซึ่งอยู่ในฐานะผู้วิเศษของฝ่ายขึ้น ที่พยายามทำร้ายเขาและลินิน ต่อมาราเอลและลินินได้พบกับพวกฝ่ายต่อต้านจักรวรรดิอีกครั้ง และร่วมเดินทางไปจนพบโอดินหรือในนามแฝงว่าเฟนรี ผู้เป็นหัวหน้าของฝ่ายต่อต้าน ความจริงแล้วโอดินเป็นลูกนอกสมรสของจักรพรรดิ (มีศักดิ์เป็นพี่ของราเอล) ต้องการแย่งตำแหน่งจักรพรรดิจากพ่อที่เขาเกลียดชัง เมื่อพวกฝ่ายต่อต้านรู้ความจริงจึงเลิกร่วมมือกับโอดิน

ที่สุดราเอลก็พาลินินกลับยานการูด้าได้สำเร็จ และได้ช่วยพวกต่อต้านบางคนไปด้วย ลินินได้พบน้องสาวที่ยานด้วย ราเอลตกลงส่งลินินและมัสนินกลับโลก ทั้งที่เขารู้สึกผูกพันกับลินิน แต่เพราะเขาต้องการประกาศตนเป็นอิสระจากจักรวรรดิ ซึ่งจะทำให้เกิดสงครามตามมา และไม่ปลอดภัยแก่ลินิน เขาสัญญากับลินินว่าเมื่อสงครามยุติจะไปพบเธออีกครั้ง หลังจากลินินกลับมายังโลกได้ ๓ ปี ราเอลก็มาพบเธอตามสัญญา เขาขอเธอแต่งงานและพากลับไปอยู่ที่ดาวอัลฟาฟา

แก่นเรื่อง การตัดสินใจจากภายนอก ว่าผิดหรือถูกเป็นเรื่องยาก

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

อำนาจเหนือธรรมชาติหรือไสยศาสตร์ อาจอธิบายได้ด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์

กลับจากเกาะเรตได้อย่างปลอดภัยแต่ตัวอย่างกล้วยไม้ที่เก็บมาถูกทำลายหมดขณะหนีการไล่ล่าเมื่อกลับมากรุงเทพฯ ไม่นาน ดร.รัฐพล ก็แต่งงานกับ ฤทัย วันงานตาเพิ่มได้มาร่วมงานด้วยและไปพักที่บ้านของ ดร.รัฐพล ตาเพิ่มจึงได้ทราบว่า ดร.รัฐพล ได้เก็บตัวอย่างหน่ออ่อนของดอกกล้วยไม้มวงกุไพร์ไว้ส่วนหนึ่ง และได้เพาะแพร่พันธุ์ได้สำเร็จ

แก่นเรื่อง การเบียดเบียนมาชีวิตผู้อื่น จะได้ผลตอบแทนเช่นเดียวกัน

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

อำนาจไสยศาสตร์, เรื่องเหนือธรรมชาติ มีอยู่ควบคู่ไปกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า

๑๘

ชื่อเรื่อง	เทวलयอสูร	ผู้แต่ง	เกษรา บรรณ
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๒/๒๕๔๖ (๑/๒๕๔๕)	จำนวนหน้า	๒๖๘ หน้า
สำนักพิมพ์	ดับเบิลยูเนี่ยน ๒๑/๑๐ หมู่ ๘ ถ.พาดิษยการธนบุรี กท. โทร. ๐๒-๘๖๕-๗๒๕๑		

ตัวละครเอก	Protagonist	เทพ เทพา (พงษ์เทพ / ขุนทวนศัตรูป่าย)
	Antagonist	พระนางอัครเทวี แม่เหนือหัวแห่งเทวนครกฤษณะ

สรุปเรื่อง เทพ เทพา ชายหนุ่มวัย ๒๕ ปี เป็นช่างกล้องถ่ายทำสารคดี เขาและคณะ รวม ๖ คน เดินทางไปภาคเหนือของไทยเพื่อถ่ายทำสารคดีเรื่อง 'เทวนครกฤษณะ' ก่อนถึงสถานที่จริง เทพมักฝันร้ายว่าตนเป็นขุนทวนศัตรูป่ายแห่งเทวนครกฤษณะมีความรักใคร่กับนางกำนัลชื่อ อรพินทร์ แต่ถูกขัดขวางด้วยพระนางอัครเทวี แม่เหนือหัวแห่งเทวนครกฤษณะ และ ขุนศิกรณชิต เมื่อเดินทางถึงสถานที่ การถ่ายทำสารคดีดำเนินไปได้เรียบร้อย มีอุปสรรคเล็กน้อยที่เทพยังคงฝันเห็นเหตุการณ์ครั้งโบราณของเทวนครกฤษณะ

เมื่อกลับมากรุงเทพฯ วิชาวี น้องสาวของเทพ พยายามเป็นสื่อให้เทพคืนดีกับอัปสรคนรักเก่าของเขาซึ่งเป็นเพื่อนกับวิชาวี เมื่อเทพตรวจดูสารคดีที่ถ่ายทำมาปรากฏว่าม้วนเทปฉายภาพของเทวนครฯ ในยุคอดีตและวิญญาณของพระนางอัครเทวีได้ออกมาจากเทปเข้าสู่ร่างของอรดี ซึ่งเป็นที่มงานและแอบรักเทพอยู่ วิญญาณพระนางฯ พยายามลวงเทพเพื่อให้มีสัมพันธ์สาวาทด้วย แต่ทำไม่สำเร็จ ต่อมาวิญญาณของขุนศิกรณชิตซึ่งเป็นคู่สาวาทของพระนางฯ ได้ออกมาจากเทปเช่นกันเพื่อติดตามพระนางฯ และเพื่อฆ่าเทพที่เป็นคู่อาฆาตกันมาแต่อดีตชาติ

วิญญาณทั้งสองได้ใช้อุบายและฆ่าคูดเลือกคนตายไปหลายราย แต่ที่สุดวิญญาณของแม่เฒ่าอินทราซึ่งเป็นพรหมณีแห่งเทวนครกฤษณะได้ออกจากเทปมาช่วยเหลือเทพ โดยใช้อุบายลวงให้วิญญาณของพระนางอัครเทวีและขุนศิกรณชิตกลับเข้าไปในเทปตามเดิม และแม่เฒ่าได้ใช้อาคมทำลายเทปนั้น เทพจึงพ้นจากการจองเวร และได้สมหวังในความรักกับอัปสร

แก่นเรื่อง การอาฆาตจองเวร / ธรรมะย่อมชนะอธรรม

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

เทคโนโลยีอาจใช้เป็นเครื่องมือติดต่อ หรือควบคุมเรื่องเหนือธรรมชาติได้

๑๙

ชื่อเรื่อง **เดอะไวท์โรด (ภาค ๑)** ผู้แต่ง **ดร. ปิอบ**
 ครั้ง/ปีที่พิมพ์ ๔/๒๕๔๖ (๑/๒๕๔๕) จำนวนหน้า ๔๔๘+๔๕๐+๔๙๔ หน้า (๓ เล่มจบ)
 สำนักพิมพ์ สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ๔๕๙ ถ.ลาดพร้าว ๔๘ เขตห้วยขวาง กท.๑๐๓๒๐
 โทร. ๐๒-๒๗๖-๕๐๓๕

ตัวละครเอก Protagonist **พอล เอลแกน (เจ้าชายฟิลิป)**
 Antagonist **อีวิลไกอา (จำวอสูรแห่งจักรวาล) / พลังเวchimเมท**

สรุปเรื่อง พอล เอลแกน (ซึ่งแท้จริงคือ ฟิลิป เจ้าชายแห่งวอลเลนซ์ ลำดับที่ ๑๔ ของมิตติคลอโรเนีย) ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัสจากมิตติโลก เขามาฟื้นที่โรงเรียนไวท์โรด ในมิตติอาร์กาเซีย พอลได้เป็นนักเรียนชั้น ม.๖ สาขาศิลปการต่อสู้ มีเพื่อนสนิท ๖ คน คือ อเล็กซ์ โทนี่ เพริส ริเมียส จูเลีย และเจอร์รี่ ทั้ง ๗ ได้ร่วมกันผจญภัยและต่อสู้กับพลังชั่วร้ายเวchimเมท ของชนเผ่าคูแซกซ์ ไปในสถานที่ต่าง ๆ ของมิตติอาร์กาเซียและคลอโรเนีย

การผจญภัยของพอลและเพื่อน ๆ เริ่มต้นขึ้นจากการแข่งขัน 'แท็กทีมทัวร์นาเมนต์' ในตอนท้ายของการแข่งขัน โนอาร์ นักเรียนที่มีฝีมือที่สุดคนหนึ่งได้ใช้พลังเวchimเมท ทำให้เกิดโกลาหลไปทั่วสนามประลอง แล้วร่างของพอลก็ถูกดูดไปยังมิตติคลอโรเนีย ที่นั่นพอลได้พบกับ มิโลกาซึ่งเป็นเทพธิดา หลานสาวของมาลาไจน์ผู้นำคนหนึ่งของชนเผ่าคลอโรเนีย ทั้งสองได้ขอร้องให้พอลร่วมมือค้นหาชิ้นส่วนของอัญมณีแห่งเมอร์ลูล่า ๕ ชิ้น โดยต้องมีตัวแทนจากชนเผ่า ๕ แห่งร่วมด้วย เพื่อประกอบอัญมณีขึ้นและใช้พลังอัญเชิญเทพผู้พิทักษ์แห่งอาร์กาเซีย เพื่อยับยั้งอำนาจ เวchimเมทของโอห์มา หัวหน้าชนเผ่าคูแซกซ์ ซึ่งจะฟื้นคืนชีพขึ้นเมื่อดวงดาวอีวิลไกอาปรากฏขึ้นบนท้องฟ้าครบ ๑๓ ดวง

พอล ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนจากมิตติอาร์กาเซีย ตกกลางช่วยในภารกิจสำคัญนี้ เขาร่วมกับ มิโลกา ตัวแทนจากมิตติคลอโรเนีย และแพชเซอร์ซึ่งเป็นลูกของโฮราเนียเทพสูงสุด เดินทางไปหาตัวแทนจากอีก ๓ ชนเผ่า ได้แก่ ซอร์ดี จากชนเผ่าพรีติก, ดาร์นต์ จากชนเผ่าเกราเดียน และ เซอคาน ซึ่งมีรูปร่างครึ่งคนครึ่งสิงห์โต จากชนเผ่าแอบาซอล แต่รายของเซอคานนั้นถูกอำนาจ เวchimเมทครอบงำเสียก่อนจึงเป็นตัวแทนไม่ได้ ทางด้านไวท์โรด เมื่อรู้ว่าพอลหายตัวไปอยู่มิตติอื่น พวกเพื่อน ๆ ทั้ง ๖ และคีตาร์เพื่อนสนิทของโนอาร์ ก็หาทางเดินทางข้ามมิติเพื่อตามหาพอล โดยทั้งหมดได้ขโมยยาน หรือพาตี จากเมืองอันซตราด้า ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางการขนส่งระหว่างมิติ ใช้เดินทางไปพบพอลที่มิตติคลอโรเนียได้สำเร็จ

พอลและเพื่อนได้พบกันอีกครั้งที่แอบาซอล หลังจากต่อสู้และเอาชนะพวกชนเผ่าซึ่งถูกอำนาจ เวchimเมทครอบงำมาได้ คณะของพอลและเพื่อน ๆ ก็ค้นหาชิ้นส่วนเมอร์ลูล่าชิ้นแรกพบที่

หุบเขามอนสเตอร์ ใกล้กับเมืองดรัมสตริงค์ ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเฟริส จากนั้นพวกเขาก็ไปยังเมืองทริเซียและได้เข้าแข่งขัน 'ซีมูลชันสปิดออนไลน์' และได้พบชิ้นส่วนเมอร์ลูล่าชิ้นที่ ๒ แต่วันรุ่งขึ้นพวกคุณแซกซ์ก็โจมตีเมืองทริเซียด้วยฝูงมังกรปีศาจอิวิลเดรน สร้างความเสียหายไปทั่วท่ามกลางวินาศกรรมที่สับสนอลหม่าน ร่างของพอลถูกพายุพัดไปตกยังเกาะคองเกย่า ในมิติอาร์กาเซีย ซึ่งเป็นที่อุดมไปด้วยแร่ธาตุต่าง ๆ และเป็นที่อยู่ของมนุษย์แมว นำโดย ลาล่า เพื่อน ๆ ของพอลตามมาพบเขาได้อีกครั้งด้วยการติดต่อทางนาฬิกาไวก์โรด เมื่อคณะของมาลาไจน์ (ปู่ของ มิโลกา) มาถึงที่เกาะ ลาล่า จึงอาสาเป็นตัวแทนชนเผ่าที่ ๕ (แทน เซอคาน) และเธอได้ร่วมคณะไปตามหาชิ้นส่วนเมอร์ลูล่า ชิ้นที่ ๓ ที่ภูเขาไฟลาเบโต ซึ่งอยู่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองทริเซียได้สำเร็จ

ชาวคณะได้กลับมาที่มิติคลอโรเนียอีกครั้ง เพื่อเดินทางต่อไปยังเมืองออโรลา นครแห่งเทพออโรลา ที่นั่นเมดาโบราณ หัวหน้าผู้ดูแลหอคอยศักดิ์สิทธิ์ได้ทำพิธีอัญเชิญเทพเข้าร่างของพอล และเทพได้นำเขาสำรวจคฤหาสน์วอลเลนซ์ พอลได้รับรู้เรื่องราวประวัติวัยเด็กของฟิลิป เจ้าชายแห่งวอลเลนซ์ลำดับที่ ๑๔ ผู้ซึ่งหายตัวไปในวันที่ราชินีเงินเซียผู้เป็นแม่สิ้นชีวิต เทพได้นำพอล ไปจนพบชิ้นส่วนเมอร์ลูล่าชิ้นที่ ๔ ในที่สุด แต่เมื่อคณะของพอลตามมาพบเขา ปรากฏว่าพอลถูก อับดุล ราตะฮิน (ผู้คุ้มกฏคนหนึ่งของ ร.ร.ไวก์โรด) จับตัวไปโดยมีมัดปีกที่กลางอก ทุกคนต่างเข้าใจว่าพอล ตาย

ทุกคนเสียใจกับการจากไปของพอล จูเลียถึงกับตัดสินใจฆ่าตัวตายด้วยการโดดหน้าผา แต่แล้วก็มีชายลึกลับ (ซึ่งคือ โนอาร์) มาช่วยเธอไว้ เขาพร้อมกับเซอคานได้พาเธอไปยังซาโดว์ไฮซ์แลนด์สถานที่ชุมนุมของพวกคุณแซกซ์ ที่นั่นจูเลียได้พบพอลแต่เขาได้ถูกอำนาจเวทิมเมทครอบงำโดยมีชายชุดคลุมคนหนึ่งคอยบงการ ซึ่งเขาก็คือโปล่า ผู้เป็นต้นคิดแผนชั่วร้ายต่าง ๆ ตั้งแต่ฝึกพลังเวทิมเมทให้โนอาร์ และฉีดเชื้อเวทิมเมทให้พอล ตั้งแต่เป็นเด็กซึ่งแท้จริงก็คือ ฟิลิป เจ้าชายแห่งวอลเลนซ์ที่มาลาไจน์ได้พาตัวไปให้เออเนตเลี้ยงดูเป็นลูกที่โลกมนุษย์ จูเลียพยายามเรียกสำนึกฝ่ายดีของพอลกลับมา พอลได้ร่วมกับโนอาร์ เซอคาน และอับดุล ราตะฮิน ต่อสู้จนกำจัดโปล่าได้สำเร็จ

แต่แล้ววันคาซุรัสก็มาถึง ดาวอิวิลโกอาปรากฏครบ ๑๓ ดวง กลายเป็นอสูรร้ายอิวิลโกอา มาต่อสู้กับพอลและเพื่อน ๆ ทั้งสามโลก คือ อาร์กาเซีย คลอโรเนีย และโลกมนุษย์ เกิดวินาศภัยจากอำนาจเวทิมเมทที่แผ่กระจายไปทั่ว แต่ที่สุดฝ่ายต่อต้านอำนาจชั่วร้ายก็ได้พบอัญมณีเมอร์ลูล่า ชิ้นที่ ๕ ซึ่งอยู่ในตัวของมิโลกา เธอยอมสละชีวิตตนเองเพื่อให้ชิ้นส่วนอัญมณีได้รวมตัวกัน แล้วอำนาจของลูกแก้วศาสตราเวทย์แห่งสวรรค์ก็ส่งผลให้พอลสามารถกำจัดอิวิลโกอาได้สำเร็จ ทั้งสามโลกจึงกลับสู่ภาวะสงบสุขดังเดิม

แก่นเรื่อง มนุษย์กำหนดชะตาตนเองด้วยการกระทำ / การกระทำที่ควรคือ การทำเพื่อ
ส่วนรวม

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

โลกที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงยังคงมีและต้องพึ่งพาอำนาจจากไสยศาสตร์ (อำนาจเหนือ
ธรรมชาติ)

๒๐

ชื่อเรื่อง	หิมพานต์นิรมิต	ผู้แต่ง	สิริกัญจน์
ครั้ง/ปีที่พิมพ์	๑/๒๕๔๖	จำนวนหน้า	๓๖๘ หน้า
สำนักพิมพ์	แฟนตาเซีย ๑๔/๑๓๖ หมู่ ๙ ถ.พระราม ๒ เขตจอมทอง กท. ๑๐๑๕๐ โทร. ๐๒-๔๑๖-๔๓๑๔		

ตัวละครเอก	Protagonist	แก้ว (และ ครูธรรมรักษ์)
	Antagonist	โนเบ

สรุปเรื่อง แก้วเป็นน้ำสาวของเด็ก ๒ คน คือ ด.ญ.น้อยหน่าวัย ๑๒ ขวบและ ด.ช.น้อยโหน่งวัย ๘ ขวบ เธอต้องดูแลหลานทั้งสองในช่วงปิดเทอม เนื่องจากพ่อแม่ของเด็กไปต่างประเทศ วันหนึ่งขณะขับรถพาหลานทั้งสองกลับบ้านเธอก็พบกับครูธรรมรักษ์ ครูประจำชั้นของน้อยโหน่ง ซึ่งพบกับสัตว์จากป่าหิมพานต์ ๒ ตัว คือกินนรชื่อ คิรินทร์ และกิเลนตัวหนึ่ง คิรินทร์เล่าว่าเขามาโลกมนุษย์เพื่อตามหาฝูงกินนรพวกของตนที่ถูกมนุษย์ที่เป็นพวกนายพรานจับมา ครูธรรมรักษ์และแก้วจึงช่วยคิรินทร์สืบหาโดยขอความช่วยเหลือจากตำรวจ คือสารวัตรยศพล เพื่อนของครูธรรมรักษ์ จนจับคนร้ายและช่วยฝูงกินนรกลับมาได้

ฝูงกินนรกลับป่าหิมพานต์โดยทางอุโมงค์ดำ ซึ่งเป็นช่องทางข้ามมิติที่เกิดจากการทำพายุจำลอง แต่ขณะกำลังผ่านอุโมงค์พวกนายพรานก็ตามมาโจมตี ทำให้แก้ว และหลานทั้งสองพร้อมกับครูธรรมรักษ์ ต้องหลบหนีตามฝูงกินนรมายังป่าหิมพานต์ด้วย แต่แก้วและครูธรรมรักษ์ก็พลัดหลงกับหลานและฝูงกินนร ทำให้ทั้งสองต้องเดินทางท่องป่าหิมพานต์เพื่อตามหาหลานทั้งสอง

แก้วและครูธรรมรักษ์ได้พบกับสัตว์หิมพานต์แปลก ๆ เช่น อรหัน (นกที่มีหัวเป็นคน) วิทยากร (มนุษย์-พรานป่า) สินธูปักสี (สัตว์ครึ่งนกครึ่งปลา) ทักทอ (รูปร่างเป็นเสือหรือสิงโตแต่มีงาและวง) คุรงค์ปักษิณ (ม้ามีปีกและหางเหมือนนก) เป็นต้น วันหนึ่งทั้งสองถูกพวกนายพรานซึ่งตามข้ามมิติมายังป่าหิมพานต์ไล่ล่าจนได้รับบาดเจ็บสาหัสตกลงในแม่น้ำแห่งหนึ่ง ทั้งสองฟื้นขึ้นที่ห้องทดลอง (ซึ่งอยู่ใต้มหานครแม่น้ำที่เป็นเส้นชีวิตของป่าหิมพานต์) ของ โนเบ นักวิทยาศาสตร์ และลูกสาวชื่อโนยา ผู้ทำหน้าที่ควบคุมทุกสรรพสิ่งในป่าหิมพานต์ ครูธรรมรักษ์ได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่โนเบสามารถรักษาให้หายได้โดยปลูกถ่ายอวัยวะขึ้นให้ใหม่ เมื่อแก้วและครูธรรมรักษ์หายดีแล้ว ทั้งสองก็ถูกส่งกลับมายังป่าหิมพานต์มาอยู่กับพวกฝูงกินนรได้ รอเวลาให้ผ่านช่วงฤดูหนาวแล้วจึงค่อยออกติดตามหลานทั้งสองต่อ

วันหนึ่งพวกวิทยากรได้มาบุกดินแดนของพวกกินนร ครูธรรมรักษ์จึงออกมาต่อสู้และฆ่าพวกวิทยากรอย่างโหดเหี้ยม จนแก้วรู้สึกว่าเขาผิดไปจากปกติ ครูธรรมรักษ์เองก็รู้สึกว่าร่างกายมี

ความผิดปกติเขาต้องขมใจอย่างยิ่งไม่ให้กระหายอยากฆ่าคน จนเขาล้มป่วย ราชินีกินนร ซึ่งแท้จริงคือน้องสาวของโนยา ชื่อ เนยา ซึ่งทั้งสองเป็นลูกของโนเบ บอกแก่ว่าร่างกายของครูธรรมรักษากำลังถูกไวรัสทำลาย เนื่องจากเขาฝันคำสั่งการเป็นนักฆ่าผู้บุกรุกป่าหิมพานต์ที่โนเบใส่โปรแกรมไว้เมื่อตอนที่รักษาอาการบาดเจ็บให้ด้วยการปลูกถ่ายอวัยวะให้ใหม่ ดังนั้นแกวจึงต้องกลับไปห้องทดลองที่อุโมงค์ใต้มหานครเพื่อเอายาต้านไวรัสมาให้ครูธรรมรักษ

เมื่อแกวกลับไปที่ห้องทดลองก็พบว่าโนเบเปลี่ยนไปและถือว่เธอเป็นศัตรู ทั้งนี้เพราะครูธรรมรักษไม่ยอมเป็นนักฆ่าตามที่เขาดังโปรแกรมให้ โนเบไล่ฆ่าแกว แต่เธอหลบหนีจนไปพบกับโนยา ซึ่งถูกโนเบฆ่าตายแล้วเพราะขัดคำสั่งโนเบเช่นกัน โดยปล่อยแกวและครูธรรมรักษไปจากห้องทดลองให้ไปอยู่กับพวกกินนร แต่วิญญาณของเธอยังอยู่ในคอมพิวเตอร์สามารถพูดโต้ตอบและหาทางช่วยแกวได้ แกวนำยาต้านไวรัสที่โนยาผลิตไว้กลับมาช่วยครูธรรมรักษได้ แต่เธอพร้อมกับเนยาราชินีกินนร และครูธรรมรักษต้องกลับมาที่ห้องทดลองต่อสู้กับโนเบอีก และมีพวคนายพรานที่ข้ามอุโมงค์มิติมาเพิ่มขึ้นอีกพวกหนึ่ง

แกวรู้จากพวคนายพรานซึ่งนำโดย พายัพ นักธุรกิจผู้มีอิทธิพลของไทยว่าเขาจับหลานของเธอไป ที่สุดของการต่อสู้ฝ่ายของแกวและครูธรรมรักษก็สามารถเอาชนะฝ่ายธรรมทุกกลุ่มได้ โดยท้ายสุดต้องปราบอนันตนาคราช - พญานาคยักษ์ ๗ หัวด้วย แล้วทั้งสองก็ได้พบกับหลานและกลับบ้านได้ เรื่องจบที่แกวและครูธรรมรักษแต่งงานกันโดยจัดพิธีที่ป่าหิมพานต์ ซึ่งแท้ที่จริงเป็นป่าที่นักวิทยาศาสตร์ในอนาคตชื่อ กูเรีย ได้มาทดลองวิจัย สร้างสิ่งมีชีวิตแปลก ๆ ขึ้นวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่ตั้งรกรากใหม่ของมนุษย์ ในยุคที่ประชากรล้นโลก

แก่นเรื่อง การพยายามควบคุมทุกอย่าง (ธรรมชาติ) ด้วยวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องอันตราย

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์

ป่าและสัตว์หิมพานต์อาจเกิดขึ้นจากวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของโลกอนาคตที่พยายามควบคุมธรรมชาติ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพรวิภา วัฒรัชนากุล เกิดเมื่อ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๕ ที่โรงพยาบาลหัวเฉียว กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี ๒๕๒๘ และอักษรศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีเปรียบเทียบ) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี ๒๕๓๓

เริ่มรับราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปี ๒๕๒๕ จนถึงปี ๒๕๓๕ จึงหันไปทำงานในภาคธุรกิจเอกชนหลายแห่ง ปลายปี ๒๕๔๑ ขณะที่ประเทศไทยประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอย จึงได้ไปทำงานในตำแหน่งอาจารย์ประจำ ที่สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รับผิดชอบสอนวิชา ความรู้เบื้องต้นวรรณคดีอังกฤษ (Introduction to English Literature) พื้นฐานความรู้วรรณคดีอังกฤษ (Background of English Literature) และ การแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย (Translation English into Thai) เป็นต้น

ผลงานทางวิชาการ ปี ๒๕๔๕ ได้เรียบเรียงตำราเรื่อง Mythology: Background of English Literature โดยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ ได้เขียนบทความเกี่ยวกับวรรณกรรมไทย ตีพิมพ์เผยแพร่ในนิตยสารศิลปวัฒนธรรม อาทิเรื่อง ศรีบูรพา-ดอกไม้สด: ทวีวจน์ต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย วรรณกรรมวิทยาศาสตร์ไทยยุคบุกเบิก (พ.ศ.๒๕๙๘ - ๒๕๐๓) โดยจันทร์ ศิริบุญรอด: เมล็ดพันธุ์ที่ยัง 'ฝ่อ' ในวัฒนธรรมไทย ละครแห่งชีวิต ม.จ.อากาศดำเกิง: บทสะท้อนวัฒนธรรมใหม่ปะทะเก่า และ สง เทภาสิต: นักประพันธ์เรื่องสั้นชั้นครูในกระแสวรรณกรรมไทยสมัยใหม่ และในวารสาร MANUSYA Vol.9 No.1 March 2006 ของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง Science, Technology and the Supernatural in Contemporary Thai Novels ซึ่งบทความนี้ได้รับคัดเลือกรวมพิมพ์ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของ UNESCO ชื่อ Asia-Pacific Perspectives on Ethics of Science and Technology (ISBN 978-92-9223-137-8) ด้วย

